

8 duben 2021

Zprávy z partnerské Základní školy v Brežicích (Slovinsko)

Rozhovor s paní ředitelkou mag. Marijí Lubšinou Novak o koronavirové situaci ve škole

V březnu 2020 vstoupil do naší každodennosti neviditelný nepřítel, který nás přinutil vejít do neznáma. Březen 2020 zůstane ve Slovinsku zapsán jako měsíc, v kterém začala „nová normalita“, plná omezení, nařízení, diskusí, obav a nejistot. Na Základní škole v Brežicích jsme se prvně setkali skutečně tvář v tvář s epidemií covid-19 a se zavřením školy. Rychle a nepřipraveni jsme dle rozhodnutí vlády museli přejít na rozběh distanční výuky. Učitelé byli sice do určité míry technicky vybaveni a měli jsme také solidní znalosti s využitím ICT při výuce, ale na nové okolnosti, při nichž bylo třeba přejít celkově na distanční výuku, nebyli připraveni. V početných projektech, které jsme ve škole organizovali před „korona“ krizí (SIMOS, Inovativní pedagogiky 1:1, ATS 2020 ...), učitelé i žáci využívali současnou informační technologii při práci v rámci jednotlivých vyučovacích hodin, ale ne k celkové distanční výuce. Naštěstí měli žáci i učitelé k dispozici docela dost elektronických učebnic, které jim usnadnily práci.

Učitelé ve školním roce 2019/2020 používali různých výukových kanálů a různých internetových platform – Google Classrooms, eAsistent, Office 365 ..., a také elektronickou poštu, telefon, posílali výukové materiály běžnou poštou, když někteří žáci neměli doma k dispozici počítače ... někteří také neměli internetové připojení. Žákům jsme ve škole pomáhali s hledáním sponzorů k zakoupení zařízení (PC, NB, tablety). Dvacet tabletů na dobu distanční výuky zapůjčila žákům také naše škola.

Po první vlně a červnovém příchodu zpět do školy jsme si oddechli a mysleli si, že jsme koronu vyřešili, ale rychle jsme se opět tvář v tvář setkali s dalším dějstvím, že epidemie ještě zdaleka neskončila.

Vzhledem k tomu jsme se ve škole rozhodli, že sjednotíme platformu distanční výuky. V srpnu se všichni pracovníci školy zúčastnili různých vzdělávacích akcí na téma využití platformy Office 365 a síťové aplikace Microsoft Teams. Sjednocením platformy u pracovníků školy jsme žákům zjednodušili práci, když nemuseli v každém předmětu zvlášť hledat, kam učitel uložil úkoly a ostatní výukový materiál. V září 2020 jsme na práci v prostředí Office 365 a aplikaci MS Teams vyškolili v pracovních dílnách všechny žáky a také jsme jim pomohli připravit počítače. Organizovali jsme také vzdělávání pro rodiče, neboť jsme věděli, že mladší žáci nejsou schopni samostatné práce v omezeném internetovém prostředí.

O něco lépe jsme tak byli připraveni na podzim na druhou vlnu epidemie a nové zavření škol v listopadu 2020. Školu jsme zavřeli 26. 10. 2020 a odešli jsme na prázdniny, které stát prodloužil na týden – do 6. 11. 2020. Po prázdninách – 9. 11. 2020 – jsme pokračovali s distanční výukou do 18. ledna, kdy se do školy mohli vrátit žáci 1. – 3. ročníku a žáci speciálních tříd, ostatní pokračovali v distanční výuce do 8. února, kdy se žáci opět mohli vrátit do školy. Nové uzavření školy jsme měli mezi 1. a 9. dubnem 2021. Do školy jsme se vrátili v pondělí 12. 4. 2021. Doufám, že to bylo poslední uzavření školy v tomto školním roce.

A jaké problémy jsou zřetelné? Učitelé jsou si vědomi, že za stávajících okolností nemohli v tomto školním roce zpracovat veškerou učební látku, a také zaznamenali, že někteří žáci se setkali s různými psychickými těžkostmi.

Také na ZŠ Brežice jsme na jaře maximálně zatížili žáky školní prací a domácími úkoly v domnění, že epidemie rychle skončí, ale po měsíci jsme vzhledem k odezvám žáků (a také učitelů), též některých rodičů, zjistili, že musíme změnit systém výuky. Zmenšili jsme množství učiva. Na podzim jsme pak měli více výuky „naživo“ (online – MS Teams, ZOOM) – vždy dvě hodiny denně. Prováděli jsme výuku dle rozvrhu, bez domácích úkolů, takže si žáci všechny povinnosti splnili dopoledne.

Ve 3. – 5. ročníku funguje distanční výuka tak, že učitel ráno zahájí setkání s žáky v online prostředí (MS Teams nebo ZOOM) a zadají žákům práci v daném předmětu. Ve 12.00 hodin se s nimi setkají podruhé a společně zkontrolují opravené úkoly. Takto vždy společně opakují a upevňují učivo toho dne. Takto pracují v uvedených ročnících, kde jsou žáci již dostatečně samostatní, aby pracovali sami, a vyučuje tam jen jeden učitel. Mladší žáci dostanou úkoly dopředu na celý týden a řešení posílají jejich rodiče v čase, který je pro ně přijatelný.

Ptáte se, zda se žáci a učitelé chtějí vrátit do školy. Ano, určitě. Stalo se něco, nač bychom před časem nepomysleli – žáci si velmi přejí vrátit se do školy. Takové silné přání nebylo dříve obvyklé. Všichni se těšili na setkání se spolužáky a na to, aby začala výuka „postaru“. Ale je pravda, že některým žákům distanční výuka vyhovuje a byli s ní velmi spokojeni. Byli v takovémto práci hodně úspěšní.

Otevření škol také udělalo velkou radost rodičům, aspoň většině z nich. Málo jiných má obavy ohledně náklady jejich dětí ve škole.

Museli jsme žákům v lednu a v únoru znovu nastavit pravidla běžné školní rutiny. Bohužel deset dní zavření školy v dubnu 2021 opět ztuhlá narušilo motivaci žáků k učení. Nevím, jak uspějeme v květnu s motivací žáků ke školní práci.

Žáky i dospělé v době uzavření škol velmi rozčilovala nejasnost v termínu otevření škol, neboť nám z týdne na týden slibovali, že už půjdeme do školy, a nic nenastalo – opatření o uzavření škol vláda prodlužovala z týdne na týden.

K hodnocení žáků bych snad sdělila, že ministerstvo školství v lednu 2020 rozhodlo, že školní rok bude mít jen jedno klasifikační období místo dvou. To se ve škole projevilo v tom, že počet hodnocení, které žáci museli získat v tomto školním roce, se zredukoval na polovinu.

Při distanční výuce zpravidla učitelé nehodnotili znalosti žáků až na případy, že hodnocení bylo domluveno předem (před uzavřením školy), a provádělo se zpravidla ústně. Když žák nechtěl být hodnocen, učitelé mu hodnocení nezapisovali do klasifikace.

Učitelé pak znalosti celkově pravidelně a intenzivně ověřovali až po návratu dětí do školy (leden–únor 2021). Museli zároveň zjišťovat, které učivo je třeba dovysvětlit a upevnit.

V době distanční výuky neměli žáci více úkolů než při prezenční výuce. Distanční výuka nebyla v podstatě jiná než běžná výuka, ale měla své zákonitosti. Učitelé pro žáky připravovali více audiovizuálních materiálů, sami sebe natáčeli při výkladu učiva, užitečné odkazy získávali na internetu, v iUčebnicích ..., případně prováděli živou výuku (ZOOM, MS Teams). Během školního roku učitelé vícekrát společně přizpůsobovali své roční výukové plány a řešili učební obsah tak, aby byl vhodnější k distanční výuce. Při učitelských setkáních se věnovali základním výukovým cílům a rozhodovali o redukci učiva. I přes to vše část učiva zůstala nezpracována a také neupevněna. To bohužel víme.

Neumím přesně odpovědět na otázku, kolik času věnují učitelé přípravě na distanční výuku, je to individuální. Je ale fakt, že se museli připravovat jinak než na výuku ve škole. Připravovali si různá videa, audiomateriály (natáčeli klipy, fotografovali, využívali Power Point, Padlet, Word, Kahoot, Thatquize, různé elektronické výukové programy ...), vybírali učivo v iUčebnicích, hledali internetové odkazy, zpracovávali všechny vrácené žákovské práce a dávali žákům odpovídající zpětnou vazbu ... museli také odpovídat rodičům a motivovat k práci méně snaživé žáky ...

Nicméně – odhaduji, že budeme nést důsledky uzavření škol na naší škole i v jiných slovinských školách ještě více let, a to jak ve výukovém, tak i sociálním smyslu.

V Brežicích 28. 4. 2021

SENÁT

Jednání Senátu – Horní sněmovny 3. 5. 2021 (online)

Přítomni: Lada Hessová, 7.A, Josef Zíka, 7.C, Julie Švarcová, 9.B, Mgr. Jana Kocandová, Mgr. Jaroslav Šedivý

Program:

1. **Rozhýbejme školu:** 15.5.2021 se akce zcela ukončí vzhledem k návratu všech do školy
2. **Adopce ZOO:** narodil se nový vzácný **lemur rákosový**, ve škole na 1. stupni bude malování pohledů s obrázky zvířat ze ZOO – budou se nabízet při vernisáži Dobřanských pohledů a v MĚKS
3. **Mikrogrant:** podáme žádost o mikrogrant ve výši 2.000 Kč do Nadace Via; na výrobu bude a krmítek na školní zahradu; musíme je vyrobit, instalovat na zahradě a pak se o ně starat, např. natřít, nasypat zrní, vyčistit budku atd.; garantem projektu je Pepa Zíka, patronkou paní učitelka Kocandová

Další setkání: **ve čtvrtek 3. 6. 2021 ve 12.30 hod. v ředitelně (pozor - změna!)**

Zapsala: Lada Hessová, 7.A

Jednání Senátu – Dolní sněmovny 20. 4. 2021 (online)

Přítomni: 4. A: Nikol Šnebergerová; 4.B: Lucie Böhmová; 4.C: Terezie Ebelenderová; 4.D: -; 5.A: Agáta Čížková; 5.B: Michaela Vraštilová; 5.C: Anna Soukupová; 5. D: -; Mgr. Jaroslav Šedivý, Mgr. Ivana Nazarovová

Program:

1. **Adopce v ZOO** – peníze získané sběrem hliníku nebudou na adopci zvířete stačit, děti budou malovat „pohledy“ s obrázky zvířat (přednostně ze ZOO), které budou prodávat (20 Kč) na vernisáži Dobřanských pohledů
2. **Adopce na dálku** – přišly dva dopisy – školní zpráva a dopis od sociální pracovníce, která měla Resty na starosti. Resty v době koronaviru zůstala s přítelem, čeká miminko (je jí 22 let), studium nedokončila, získala však vzdělání a dovednosti, aby se mohla uživit. Dopis byl poděkováním za podporu a peníze na vzdělání, léky...
3. **Aréna** – „Přehlídka“ na stránkách školy pokračuje, s rotační výukou příspěvků ubylo. Březnový Podlavičnický vyjde se zpožděním, bude však na stránkách školy v elektronické podobě. Pan ředitel informoval o pokračování akce na 2. stupni Rozhýbejme školu.

Příští online jednání: v úterý 11. 5. 2021 v 15:15

Zapsaly: Tereza Ebelenderová, 4. C, Mgr. Ivana Nazarovová

Adopce v zoo

V posledním čísle časopisu Zoologické a botanické zahrady v Plzni Iris byl také článek o námi podporovaném chovu vzácného lemura rákosového, a to v tomto znění:

Další rákosníček

Chovatelky z Madagaskarského pavilonu jásají: „Narodilo se další mládě velice vzácného lemura rákosového od madagaskarského jezera Alaotra.“ To je jediné místo na světě, kde tato polopice žije. První mládě, nejen v plzeňské zoo, ale vůbec v ČR, se narodilo počátkem prosince 2018.

Druh je drobnější než ostatní lemuři, jeho hmotnost je pouze jeden kilogram. Je to jediný primát přizpůsobený životu nejen na stromech, ale i na bažinatých územích. Vyznačuje se celodenní aktivitou. Ve volné přírodě se dožívá průměrně 20 let, v péči člověka až 30. (zh)

Dvakrát měř a jednou řež Rozhovor s panem Miloslavem Štychem

Jak ses dostal k této profesi a odkdy se jí věnuješ? Po základní škole jsem se chtěl vyučit elektrikářem, ale protože kamarád šel na podlaháře, nechal jsem se zlákat pro toto řemeslo. V té době, před 55 lety, to byl výběrový obor. A tak už se podlahářině věnuji více než 50 let. **Co všechno obnáší tato profese?** Začíná to dohodou se zákazníkem, objednáním a nákupem materiálu, rozměření, položením podlahy a končí předáním tak, aby byl zákazník spokojen. **Je to těžká práce?** Řekl bych, že ano. Vše musíš vynosit a pak je to převážně práce na kolenu v kleče. **Co tě na této práci nejvíce baví?** Když se člověk vyučil, tak si toho vážil. Jinak hodně cestuješ, poznáš různé lidi. Určitě máš radost, když se vše povede a zákazník je spokojený. **Potkal jsi také nějakého vyloženého „prudiče“?** To víš, že jo. Jednou jsme dělali podlahu, po celou dobu byl pán s námi, byl spokojený, vše se mu líbilo, ale jenom do chvíle, než měl zaplatit. Najednou začal tvrdit, že to takto nechce, že se mu to nelíbí a nic platit nebude. Tak jsme se tam asi za týden vrátili a podlahu mu vytrhali. **Stalo se ti někdy, že jsi lino nebo koberec špatně naměřil?** Jéje. Znáš přísloví dvakrát měř a jednou řež? Většinou to bylo o 10 cm méně. Pak se musel koberec nebo linoleum koupit znovu. **Jaké druhy podlah tak říkáš „letí“ nyní?** Dnes už je výběr poměrně hodně široký. I podlahy podléhají módním trendům. Dnes se hodně preferuje vinil, ale zase se lidé začínají vracet k dřevěným podlahám, korku. Velký výběr je v linoleu, plovoucích podlahách. **Viš, co byly první plovoucí podlahy?** Říkalo se tak parketám, což je opracované dubové nebo bukové dřevo, které se skládá do mozaiky. **Stal se ti při práci nějaký úraz?** Těch bylo. Naštěstí nic vážného, většinou řezné rány. **Myslíš si, že má toto řemeslo budoucnost?** O šikovné podlaháře bude vždy velký zájem, je to stavební řemeslo a stavět se bude pořád. **Kde nejdál jsi dělal podlahu a na jakém nejzajímavějším místě.** Těch zajímavých míst je spousta. Byly to hotely, zámky, tělocvična, hospody nebo celý Panasonic v Plzni na Borech. Hodně jsem jezdil do Prahy, nejdál asi v Liberci. **Můžeš se s námi ještě podělit o nějakou kuriozitu?** Tak třeba jsem dělal podlahu u advokáta a ten mi místo platby zaslal fakturu za úklid nepořádku. **Co říci na závěr?** Podlahář je tak trochu umělec, jehož ruka dokáže udělat opravdový domov, kde se budou lidi cítit dobře. *Ptal se Dominik Silovský, 8.B*

Doufám, že se nic takového neděje, ale někdy není na škodu zamyslet se nad tím, co by, kdyby...
Šárka Bardounová, 6.A

Co kdyby lidé mohli dýchat pod vodou?

V tomto čísle se zabýváme různými „co kdyby“ scénáři. Já jsem si vybral „Co kdyby lidé mohli dýchat pod vodou“. Zamýšleli jste se někdy nad tím? Já ano a v tomto článku nadhodím několik různých myšlenek. No tak začněme tou nezákladnější. Kdyby lidé měli žábry, asi těžko by mohli dýchat na souši. Takže pokud by lidé chtěli jít na souš, museli by si vzít skafandr s čerstvou vodou. Ale proč by vůbec měli chodit na souš? No tak třeba na lov. Nebudou přece jíst ryby, které jsou jejich domácími mazlíčky. Pod vodou by lidé samozřejmě nemohli rozdělat oheň, a tak by si museli vařit na indukčních varných deskách a k topení používat výhradně elektrinu. Když už jsem u té elektriny, jak by jí tedy získávali? No - voda vylučuje tepelné elektrárny a jaderné by asi také nebyly nejlepší nápad. Zbývají nám tedy elektrárny solární a vodní,

nad hladinou by také mohli získávat energii pomocí větrných elektráren. Teď něco k běžnému životu. Auta by nebyla, a proto by lidé museli plavat „po svých“. Ale já si nemyslím, že by to byl problém, protože plavání je rychlejší než chůze. S dopravováním surovin by to bylo stejné - pod vodou je vše mnohem lehčí. Co by lidé jedli? Jak už jsem řekl, lovili by živočichy na souši, to by ale bylo nákladné. Napadlo mě tedy, že by mohli pěstovat řasy a chovat různé škeble a jiné vodní mlže. V noci se svícením by také nebyl problém, protože žárovky vzduch nepotřebují. Samozřejmě většina sportů a volnočasových aktivit by se provozovat nedala, alespoň ne ve stejné formě - vznikly by tak sporty jako vodní fotbal nebo hokej. Zbytek už nechám jen na vaší představivosti. *Adam Bardoun, 9.C*

Co by kdyby... zmizelo Slunce?

Slunce je, jak jistě víme, nejdůležitější součástí sluneční soustavy. Produkuje teplo, které potřebujeme k životu na Zemi, a světlo, bez kterého by všechny planety sluneční soustavy zahltala temnota. Jelikož Slunce zahrnuje přibližně 97% váhy celé soustavy, tak drží gravitační silou všechna tělesa ve sluneční soustavě pohromadě včetně planet, měsíců, meteoritů, planetek a komet.

Kdyby Slunce zmizelo, tak bychom to poznali až za 8 minut, jelikož by za tuto dobu na Zemi přestaly svítit sluneční paprsky. Ovšem bez Slunce by nebylo nic, co by nás drželo na trajektorii kolem Slunce, a tak bychom se vydali na nekonečný let vesmírem. Bez světla není ani fotosyntéza, a proto všechny rostliny umírají. Bez rostlin není ani kyslík, avšak toho je na Zemi tolik, že by vydržel po dobu 1.000 let.

Po jednom týdnu je na Zemi průměrná teplota 0°C a po roce je průměrná teplota -70°C. Většina zvířat a lidí by zemřela, zbytek by neměl nic k jídlu. Po 1 - 3 letech jsou zamrzlé všechny vodní plochy včetně oceánů. Po 10 - 20 letech by byla tak neúnosně nízká teplota, že z nebe by začala padat rosa, ale ne ledajaká. Teplota je tak nízká, že kyslík začíná měnit skupenství z plynného na kapalné, a to potom padá na zem. I po miliardě let bude na Zemi pořád voda v kapalném skupenství, a to v těch nejvyšších hloubkách, kde jsou hydrotermální průduchy.

I přes to, že by zmizelo Slunce, tak na Zemi život navždy zůstane, a to v podobě mikrobů a drobných živočichů, kteří žijí hluboko v oceánu. *Filip Čížek, 9.C*

Co by kdyby... nebyl internet?

Dnešní dobu si snad nikdo nedokáže představit bez elektroniky a internetu, ještě nám to trochu ztížila dnešní situace, a tak jsme se stali závislími. Říkáme si: „Co bychom bez wifi dělali?“ nebo „Ještěže máme ten internet, všechno je snazší.“ A teď si představte, co bychom doopravdy dělali bez internetu v 21. století?

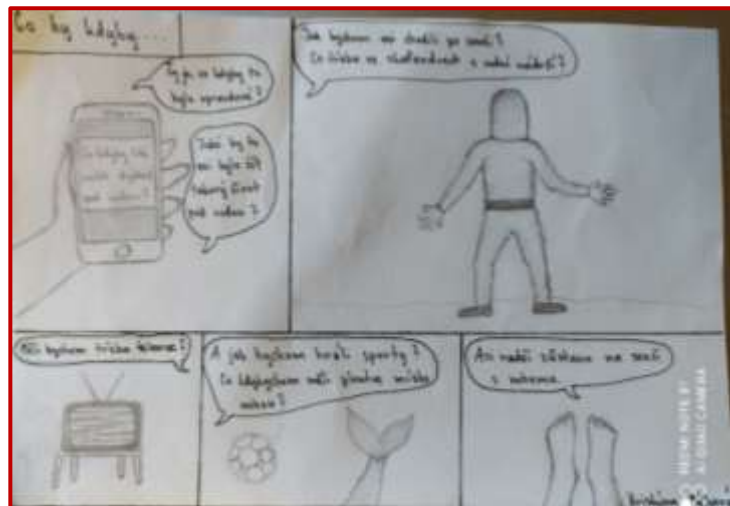
Byli bychom asi někde v háji. Nejde jen o to, že bychom přišli o obrovské množství informací. Je to podstatné, ale také bychom přišli o všechny kontakty tam venku. Nevím jak vy, ale já jsem uzavření okresů přežívala jen s telefonem ruce, voláním si s kamarády, abych to doma nějak zvládla. Každopádně zpátky k tomu, co by se asi dělo, kdyby nebyl internet.

Všichni bychom si zopakovali poslední dva roky. Neli víc. - Všem je přeci jasné, že vzdělání je důležité a díky moderním vymoženostem jsme se mohli učit z pohodlí domova za obrazovkami mobilů, tabletů a notebooků. Kdyby tomu však nebylo, museli bychom si jednoduše zopakovat ročníky, které jsme propásli za dobu, kdy byla různá opatření a nešlo se učit tvář v tvář.

Měli bychom jen to, co jsme měli před víc než rokem. - Ekonomika v tahu. Nemohli bychom nakupovat online, žádné objednávky ničeho, svět by se zastavil. Nikdo by nemohl pracovat z domova, žádný home office. Nikdo by nikam nelétal, moc asi necestoval, nebylo by kde najít si informace z pohodlí domova. Vše by se zastavilo.

Vnímáte to ticho? Ten klid? Byl by jistě větší než při našem lockdownu, kdy jsme uzavření v domovech prozkoumávali webové stránky a užívali si naši wifi!

Ale našťastí je to jen co by, kdyby... WI-FI je tady s námi dál. ☺ Na druhou stranu – můžeme zase cestovat, chodit ven a oprostít se od světa internetu a sociálních sítí. Svět je nádherný a zasloužíme si ho prožít nejen před obrazovku, ne? ☺ *Mája Tomášková, 8.B*

Abeceda ve sportu

Současná epidemiologická situace už nám dovolila vyrazit na sportoviště ve větším počtu, a proto bych vám ráda představila rozcvičku, které se říká běžecká abeceda. Běžecká abeceda nám může pomoci s lepší koordinací pohybů. Můžeme mít díky ní lepší výkonnost, lepší běžecké časy nebo se nám posílí svaly dolních končetin.

Lifting – pohyb nám vychází z kotníků, přes bříško chodidla došlápneme plynule na patu. Nejdříve můžeme cvik provádět na místě, časem se můžeme začít pohybovat vpřed. Horní část těla a boky jsou zpevněné, díváme se zpřímá, a ne pod sebe na nohy. Ramena jsou uvolněná a ruce jsou pokrčené jako při běhu. Chodidla se zdvihají jen nepatrně, kolena téměř vůbec.

Vysoká kolena – základem tohoto cviku je zvedání kolen. Kolena se snažíme zvedat co nejvýše, ale musíme myslet na to, že se nesmíme zaklánět. Odrážíme se z přední části chodidla. Samozřejmě nesmíme zapomenout na ruce, ty pracují, jako když běžíme.

Zakopávání – lýtka střídavě zdviháme nahoru. Není důležité, jestli se dotkneme nohama hýždí. Stejně jako u všech cviků musí pracovat i ruce. Tělo musíme držet v jedné ose, nesmíme být příliš zaklonění ani příliš předklonění.

Předkopávání – nohy máme propnuté v kolenu a samotné provedení pohybu vychází z kyčelního kloubu. Musíme si hlídat, abychom měli aktivní došlap přes střední a částečně přední část chodidla, také si musíme dávat pozor na správnou práci kotníků.

Koleso – toto je drobet těžší cvik, je to něco na způsob vysokých kolenou a předkopávání. Představíme si, jako kdybychom předváděli rozzlobeného koně, jak se chce rozeběhnout.

Vánočka – tento cvik spočívá v tom, že malými kroky běžíme stranou a zadní noha (ve směru běhu) vždy střídavě překřížuje tu přední. Jednou před nohou, podruhé za nohou. Ruce máme rozpažené a snažíme se s nimi nehýbat.

Odpichy – skáče do výšky a zvedáme kolena, nejdřív to můžeme zkusit na místě a potom se pokusíme pohybovat vpřed. Zada máme rovná, takže se musíme hlídat, abychom se nezakláněli ani nepředkláněli. *Anička Umnerová, 8.B*

MAMINKY MAJÍ V KVĚTNU SVÁTEK

Moje opravdová NEJLEPŠÍ kamarádka je má maminka. Se vším se jí můžu svěřit. Mám jí strašně moc ráda, protože je moc hodná, milá, ohleduplná, vtipná, laskavá a úžasná. Je strašně moc vnímavá, jakmile řeknu, že se mi něco moc líbí, tak mi to ráda koupí. Moc dobře vím, že maminka je skromná a starostlivá. A také je pravdomluvná, nedokáže mi lhát a já jí také ne. Mám na mamince ráda, jak je veselá, udělá mi tím hned hezčí den! Líbí se mi, jak je rozvážná, vždy ví, co bude dělat. Vždy se rozhodne správně a svá rozhodnutí promýšlí. Nedokážu vyjádřit, jak strašně moc jí miluju!!!
PS: A stejně to tak mám i s babičkou. Mám dvě nejlepší kamarádky!

Míša 5. A

Stará se o celou rodinu. Výborně vaří. Pomáhá nám s učením. Má ráda kytičky za okny, nebo ve váze. Ráda chodí na dlouhé procházky do přírody.

Kuba 5. B

Moje maminka nemá ráda zimu a lži. Někdy mi přijde, že jí málo říkám, jak moc jí mám ráda.

Eli 5. B

Moje maminka je hodná a hezká. A hodně chytrá. Je to nejlepší maminka na světě.

Luky T. 5. B

Má hezký úsměv a se vším mi pomůže. Když má čas, hrajeme spolu hry. Ve volném čase ráda plete lapače snů. Nejraději jsem, když se můžu k mamince přitulit.

Sofi 5. B

Poslední dobou jsem maminku neviděl dělat to, co má ráda. Ráda chodí se psem na procházku a s kamarádkou na kafe. Teď na to nemá čas. Ke Dni matek jí přeji, aby si nějaký našla. Mám ji moc rád.

Ondra 5. B

MASTERCHEF VE 3. A

Sice jsme doma, ale to neznamená, že nemůžeme péct a vařit. Proto se celá třída 3. A rozhodla, že máme týden na to upéct či uvařit něco podle libosti. 16. dubna jsme si všechno ukázali. Někdo udělal salát (dobřanský), šneky, muffiny, různé nápoje, špagety s párky, rybičkovou pomazánku, koláč a tak dál... Tenhle den jsme si užili.

Adélka 3. A

CO JSME NAPŘÍKLAD UPEKLI

Lukáš-pizza chléb
Patrik-skořicové palačinky
Sandra-ovocné pokušení, dobřanský těstovinový salát
Adélka L.-čokoládové muffiny.

FINANČNÍ GRAMOTNOST

4. A se na podzim přihlásila do programu o finanční gramotnosti od České spořitelny Abeceda peněz. Děti si měly vytvořit vlastní firmu a vyprodukovat výrobky, které měly být prodány na velikonočním jarmarku. Jenže kvůli kovidové situaci akce nemohla proběhnout. Děti se alespoň zúčastnily online webináře, kde se seznámily, jak funguje finanční rozpočet nebo jaké ochranné prvky najdeme na bankovkách. Druhé setkání proběhlo ve škole při prezenční výuce, kde nám paní Markéta vyprávěla o bance a děti se mohly virtuálně projít bankou a bankovním trezorem. V další hodině si s panem učitelem vyplnily pracovní listy k tématu Školní závody. Zároveň se třída zapojila do výtvarné soutěže, jejímž zadáním bylo navrhnout bankovku nebo platební kartu. Tak nám držte palce, ať vyhrájeme.

4. A

CO ZMĚNILA EPIDEMIE KORONAVIRU ZA POSLEDNÍ ROK

Můj názor je takový: podle mě nepřinesla pouze nevýhody. Třeba se naučíme dodržovat větší hygienu. Myslím si, že náhle výměny ministrů zdravotnictví byly skoro zbytečné. A domnívám se, že mnoho lidí respirátor ani roušku nenosí i přes vládní rozhodnutí. Slyšela jsem o fotbalové situaci to, že se začaly rozvolňovat tribuny. Doufám, že se situace změní a bude to lepší.

Anička 5. C

Raději Chodím do školy, protože je tam legrace a mám rád paní učitelku. Jo a taky nemusím závidět těm, kteří vstávají o půl deváté. Jsem ale víc samostatný, hodně jsem se naučil pracovat s počítačem. Umím pomoci i bráčkovi. Ale!!! Dostal jsem chytrý mobil heč. heč! Byl jsem tři týdny u babi, protože s bráčkou bych to asi nepřežil... A navíc jsem se měl dobře. Závěrem bych shrnul: chci do školy!

Vojta 5. C

Domnívám se, že epidemie měla dobrý vliv na přírodu. Létá méně letadel a jezdí méně aut. Doufám, že se situace brzy vyřeší očkovaním a budeme moci žít jako dříve, bez zákazů a roušek.

Petr 5. C

Co je to limerik?

-Říkanka o pěti verších, která má pobavit. Psal je Edward Lear a Jiří Žáček.

Jeden starý dědeček v Česku
zapomněl za větou tečku,
přišla na to babička
a dala mu políčka.

A tak to chodí u nás v Česku
Martin 5. B

Tato stará bělice
jezdí ráda velice.
Kolo se jí rozbilo,
něco se v něm zlomilo.
Už zas plave bělice

Sofí 5. B

Byla jedna rouška,
bolela mě ouška.
Špatně se mně dýchalo,
čelo se mně potilo.

Ach, ta hnusná rouška
Anonym z 5. A

Jedna paní z Berlína
přijela do Kolína.
Neuměla česky nic,
dojela do Nemanic.

Káťa 5. B

**VELIKONOČNÍ
PEČENÍ VE 2. B**

TESTUJEME SE

Káťa 5. B

SVATOJAKUBSKÁ NOC JE ZA NÁMI

Verča 2. A

PŘI VÝTVARNÉ VÝCHOVĚ JSME VE 2. B VÍTALI SLUNÍČKO A JARO.

POČASÍ

Jak bude? Aplikace - počasí

Počasí je součástí našeho života. Vždy potřebujeme vědět, zda bude hezky nebo ošklivé, teplo nebo zima a jestli bude pršet nebo ne. Na takovou předpověď počasí používáme v dnešní době pouze aplikace, ale jaké jsou ty nejlepší?

Jako nejlepší z aplikací jsem vybral aplikaci **Yr.no**. V aplikaci najdete jednoduché rozhraní s přehlednými grafy a hezkým náhledem na budoucí počasí. Najdete zde všechno, co potřebujete vědět o počasí, jako je teplota, rychlost větru, jestli bude oblačno, nebo jasno, velikost srážek a směr větru. Vše je v čistém a přehledném designu a myslím si, že používat Yr.no dokáže každý.

Na iOS je podle mě nejlepší aplikace **Počasí**. Tato aplikace od Applu je výjimečná svým jednoduchým a přehledným ovládáním. Funkce má stejné jako Yr.no, avšak je zde něco navíc. Můžete zde vyčíst procenta vlhkosti a viditelnost, neboli jak daleko dohlédneme. Jediným negativem této aplikace je fakt, že ji stáhnete pouze na mobilní telefony s operačním systémem iOS.

Jako poslední z aplikací jsem vybral aplikaci **Meteoradar**. Toto není úplně klasická předpověď počasí, ale je to, jak už z názvu napovídá, meteoradar. Když aplikaci spustíte, tak vidíte mapu České republiky a nad ní modré, zelené, někdy červené až černé fleky. To značí potenciálně dešťové mraky. Sám tuto aplikaci používám a považuji ji za nejlepší a nejpřesnější meteoradar pro ČR. Navíc se zde můžete kouknout i na teploty po celém Česku. *Filip Čížek, 9.C*

Jak bude? Už víme!

Asi každý z nás si už jednou stěžoval na předpověď ve zprávách, že opět není tak, jak oznámili. A proto se dnes podíváme, jak meteorologie doopravdy funguje. Meteorologie je věda o zemské atmosféře. Zkoumá rozmanité fyzikální a chemické děje a jevy v atmosféře. Základními meteorologickými prvky jsou tlak, teplota, vlhkost vzduchu, proudění vzduchu, sluneční svit, oblačnost, výpar vody na povrchu Země a srážky. Pojem meteorologie poprvé použil Platon v *Rozhovorech o věcech ve vzduchu* a Aristoteles v *nauce o ovzduší* s názvem *Meteorologika*. Další meteorologické zápisy pochází od Tycha Brahe nebo Johannese Keplera z Prahy. V roce 1652 byla z podnětu Ferdinanda II. zahájena pravidelná měření ve Florencii a v Pise, a to už nejen teploty, ale i tlaku vzduchu, směru větru a oblačnosti. Za první meteorologickou pozorovatelnu je považováno Toskánsko od roku 1652.

Asi většina z nás, než vyjde ven, zjistí si, jak je venku. Zda je zataženo nebo slunečno, zda prší či ne, ale kolik je venku stupňů už sami neodhadneme. Dříve se naši předci hodně spolehnali na přírodu. Odhadovali počasí podle cibule, růží, bukovic, česneku... Avšak v dnešní době je spousta přístrojů, které nám počasí pomohou sledovat. My tak můžeme vyrazit ve správném oblečení, aby

nám nebylo horko, nebyla zima...

Jednoduchá bezdrátová meteostanice - tento druh meteostanice je jeden z nejčastějších u nás. Je běžně dostupný, na obyčejné použití stačí a nejlevnější typy se dají koupit již od 500 Kč. Meteostanice vám ukáže teplotu, vlhkost, jaké je venku počasí a většinou i čas. U dražších typů mohou být i další funkce jako např. v jaké fázi je měsíc, nebo kolik stupňů v průběhu minulého dne bylo.

Další meteostanice už jsou úplně o něčem jiném než ty předchozí. Určují snad vše, co je možné a známe to. Například hustotu větru, kolik je v ovzduší vody, a některé dokonce i samy předpovídají počasí. Pořizovací ceny jsou sice vysoké, ale většinou bývají vysoce kvalitní a podobné funkce vám někdy nedají ani v obyčejné předpovědi. Tyto meteostanice stojí většinou od 4.000 Kč a u těch, které používají profesionálové, se můžeme bavit i o staticích. *Vojta Kleisner, 8.B*

Kilová kroupa?

S výkyvy počasí se setkáváme poměrně často. Například letošní jaro bylo velmi proměnlivé. Ale rozhodně jsme nezažili to nejhorší, nebo naopak to nejlepší. V tomto článku se zaměříme na ty nejextrémnější výkyvy počasí, jaké byly kdy naměřeny. Začal bych tou nejobyčejnější věcí, a to teplotou.

Historicky nejvyšší teplota byla naměřena v údolí smrti v USA v roce 1913 a bylo to neuvěřitelných 56,7°C. Největší zima byla v roce 1983 naměřena na ruské stanici Vostok na Antarktidě. Výzkumníci tam mrzli při teplotě -89,2°C. Teď už ale něco zajímavějšího. Největší roční srážky, které činily 26.470 mm, byly naměřeny v Cherrapunji v Indii. Když už jsme u těch srážek, tak nejvíce srážek za jeden den spadlo na ostrově Réunion v Indické oceánu, a to konkrétně 1.870 mm. Na světě dokonce existují místa, kde nikdy nepršelo, například jedno takové se nachází v chilské poušti Atacama. Nejvyšší sněhové srážky během jednoho roku byly naměřeny na sopce Mount Rainer v USA, za rok tu napadlo 31,1 metrů sněhu. Nejtěžší kroupa spadla z nebe v Bangladéši a vážila přes 1 kilogram (kdyby vám to spadlo na hlavu, bylo by po vás). Podobný, ale ne totožný rekord je největší kroupa, která spadla v městě Aurora v USA a měla průměr 47,6 cm, což je pro představu větší než fotbalový míč. Už se ale přesuneme od srážek. Nejrychlejší vítr foukal na americké hoře Mount Washington, a to rychlostí 416 km/h. U větru zůstaneme i s dalším rekordem. Nejničivější tornádo udeřilo v roce 1989 v Bangladéši a o život připravilo 1.300 lidí. Nejdelší změřený blesk měřil neuvěřitelných 190 km, což je více než dvojnásobek vzdálenosti od nás do Prahy.

Doufám, že vás rekordy zaujaly alespoň tak jako mě. Některé byly doopravdy šokující. Tak doufáme, že ty negativní se České republice obloukem vyhnou. *Adam Bardoun, 9.C*

Dnes už mě nepotkáš...

Hvízdám, ale ústa nemám, stromy zlámu, ale ani prstem nehnu... Tráva se pode mnou ohýbá, nešlápl jsem na povrch, co si vzpomínám. Kdo jsem? Kdysi před dávnými lety jsem se proháněl po pláních. Místo vlasů za mnou vlála tráva, zůstávaly po mně polámané stromy, červené tváře lidí...

Jsem král větru. Kdysi jsem měl moc jako nikdo jiný. Ale teď? Bylo mi odepřeno procházet se po světě, ničit, co se mi zlíbí... Bylo mi odepřeno cítit svobodu, jakou necítíte kdykoliv jindy. Lidé mě spoutali a využili. Nejdřív, když jsem se proháněl po pláních, svištěly kolem mě, i mnou kulky, dělové koule... Jenže tím to neskončilo. Kdo myslíte, že teď pohání větrné elektrárny? Ale nemyslete si, že jsem někde zavřený jako zlý pes. Ne, občas se mi povede se osvobodit. To pak tvořím nad mořem víry. Ničím domy, stromy, cesty. Jsem králem nejen větru, ale i chaosu. Když vypustím své vnitřní zvíře, to s tím lidé nemají co dělat. Jednou všichni poznáte, jak je těžké chytit vítr. Jednou všichni poznáte, kdo je na světě opravdovým králem. Jednou všichni poznáte, že lidé jsou jen vetřelci, že lidé vnikli do světa se skvělým řádem. Jaký byl ten řád? Žádný. A to je na tom to krásné. Zkrátka, každý by měl pochopit, že něco prostě zkrotit nejde. Něco si podrobit nedokážete. A tak to má být. Právě tohle je alespoň malý kousek z dřívější dokonalé rovnováhy... *Šárka Bardounová, 6.A*

Tornádo aneb větrný zabiják

Tornádo je silně rotující vír, který se tvoří ze základny bouřkového mraku. Pokud se vír nedotkne země, tak se nejedná o tornádo, ale o trombu. Tornádo je schopné zvednout věci o hmotnosti až 5 tun a je to extrémně nebezpečný jev, který se může vyskytnout skoro kdekoli na světě. Jejich výskyt je však nejčastější v USA, kde se jich průměrně přežene až 1.200 ročně, a jsou schopné napáchat škody za miliardy a zanechat tam také mnoho obětí. V České republice jsou naštěstí tornáda velmi vzácná. V Čechách se již vyskytla tornáda stupně 3. V posledních letech se u nás vyskytlo několik tornád, která zničila mnoho staveb a statných stromů. Nejdéle trvající tornádo na území Česka se vyskytlo v roce 1910, trvalo přes tři hodiny a urazilo dráhu přibližně od Českých Budějovic ke Karlovým Varům. Síla tornáda se posuzuje podle Fujitovy stupnice, která se dělí do šesti kategorií (F0-F5) podle rychlosti větru. Ve svém středu, tzv. oku tornáda, je tornádo nejméně nebezpečné. O tomto jevu bylo již natočeno mnoho katastrofických filmů. *Dominik Silovský, 8.B*

Když se země otřásá

Každý asi zná slovo zemětřesení, ale to kde, jak a proč vzniká už tolik jasně být nemusí. Pravidelné či nepravidelné otřesy země může způsobovat např. rychlý pohyb litosférických desek nebo činnost sopek. Nejčastěji je zemětřesení v tzv. Ohnivém kruhu, neboť se tam nachází přes 400 sopek. Toto místo se nachází v oblasti Pacifického oceánu.

I přesto, že to někoho překvapí, zemětřesení je pravidelně počítováno i v České republice, a to zejména v okolí Chebu. Poslední zaznamenané zemětřesení z této oblasti je z poloviny letošního dubna, kdy bylo v Lubech u Chebu naměřeno magnitudo 3,1 stupně, což je o 1,5 stupně méně než historické maximum z roku 1985. To už praskaly stěny domů, padaly komíny a rozbíjelo se nádobí ve skříních. Nejsilnější otřesy ve světě byly zaznamenány v květnu 1960 v Chile, které měly magnitudo 9,5 stupňů RichtEROVY stupnice.

Zemětřesení může způsobit nejen velké škody na majetku a na životech, ale také velké vlnobití, které se nazývá tsunami. *Anna Umnerová, 8.B*

Marvel

Avengers, Iron Man 3, Thor Temný svět, Captain America: návrat prvního avengera, Avengers: Občanská válka, Doctor Strange, Strážci Galaxie 2, Spider Man: Homecoming, Thor Ragnarok, Black Panther, Avengers: Infinity war, Ant Man a Wasp, Captain Marvel, Avengers Endgame.

MCU neboli Marvel Cinematic Univers zná skoro každý a kdo ne, měl by to napravit. Filmové studio se jmenuje Marvel Studios. Jsou tvůrci filmů s tematikou paralelního vesmíru Marvel. Úplně první film odehrávající se ve světě, jako jsou Avengers, je Iron Man. Iron Man neboli Tony Stark je miliardář, kterého unese skupina teroristů v Afghánistánu a tam sestrojí svůj první robotický oblek. Člověk, díky kterému jsou hrdinové takoví, jací jsou, je Stan Lee. Stan Lee byl prezidentem a předsedou Marvel Comics. Díky němu hrdinové vypadají tak, jak je známe, a také se díky němu tak odehrávají různé příběhy. Bohužel nás roku 2018 opustil kvůli zdravotním problémům, dožil se 95 let. V každém Marvel filmu se Stan Lee objevil sice jen na pár vteřin, ale i to se počítá. Každá scéna s ním pobavila. V celé filmové sérii jde o to, že záporák Thanos chce ve vesmíru nastolit rovnováhu tím, že získá kameny nekonečna. Jsou to například: kámen času, prostoru atd. Je jich celkem šest a s nimi chce vyhubit polovinu všeho živého v celém vesmíru. Ale naštěstí se superhrdinové spojí a Thanose zastaví tak, že se Tony Stark obětuje, i přestože má malou dceru. A v jakém pořadí filmy vznikaly? Iron Man, Neuvěřitelný Hulk, Iron Man 2, Thor, Captain America: první avenger, Avengers: Strážci Galaxie, Avengers: Age of Ultron, Ant Man, Captain America: Občanská válka, Doctor Strange, Strážci Galaxie 2, Spider Man: Homecoming, Thor Ragnarok, Black Panther, Avengers: Infinity war, Ant Man a Wasp, Captain Marvel, Avengers Endgame.

Až nebude vědět, co máte za ošklivého počasí dělat, zkuste celou sérii zhlédnout. To bude hodin skvělého koukání!!! *Ondra Davídek, 8.B*

Píseň zimy

„Elizabeth, vezmeš si mě?“

„Můj králi, jsme ještě moc malí. Počkejme ještě chvíli...“ Elizabeth, nebo také Liesel, je až po uši zamilovaná do představy. Je to její Král duchů. Každý večer chodila do lesa a tam si s ním hrála. Jenže každý jednou dospěje. A zapomeno... Liesel bylo sedmnáct a viděla tajemného cizince, který jí až moc připomínal Krále duchů. Došlo jí, že představa nádherného muže, kterého viděla jako malá, se začala plnit. Jen chvíli polevila ve své ostražitosti a její sestra skončila někde v podsvětí, s Králem duchů, který není vůbec tak milý jako dřívě...

Tento příběh najdete v knize Píseň zimy od S. Jae-Jonesové. Knihu lze zařadit mezi romantické fantasy. Doporučila bych ji každé dívce tak od třinácti let. Mně osobně se kniha velice líbila. Děj mě vtáhl tak, že jsem jí četla jen dva dny. Máte chuť ještě na krátké vyprávění?

Liesel se rozhodla, že se dostane do podsvětí a zachrání svou sestru. Jediné, co k tomu potřebuje, je hudba, kterou po ní Král duchů tak moc chce. Král duchů dal Liesel flétnu, je to její jediná vstupenka do podsvětí. Jinou nedostane. Liesel začala hrát. Do své hudby vkládala naději, lásku, víru... prostě všechno.

O tom, zda se odvážná mladá dívka dostane do podsvětí, zda zachrání svou sestru, a jak na to bude reagovat Král duchů, se dozvíte, až si přečtete Píseň zimy. *Šárka Bardounová, 6.A*

Případy Johna a Williama: NASA (na pokračování)

Kapitola první Je to vražda?

Jednoho mlhavého rána jsem si jako každý den šel koupit snídani do místního pekařství, když v tom mi v kapse zazvonil telefon. Byl to William. Můj jediný přítel a také můj kolega z práce.

„Ahoj, co tak brzy? Zase jsi zapomněl vypnout myčku?“ řekl jsem mu do telefonu.

„Moc vtipné, Johne, ale ne. Máme případ. Žena jménem Elisabeth Johansenová našla svého muže Olivera Johansena zastřeleného v pracovně. Sejdeme se na místě. Jeď do Chevy Chase a pohni sebou! A dojez tu koblihu!“ řekl mi a tiplel mi to. Je vidět, že je to detektiv. Jak sakra poznal, že jím koblihu? Mohl jsem jíst cokoli jiného.

Je! jsem tedy do té čtvrtě plné geniálních lidí. Měl bych se tam asi přestěhovat. Nechci nic říkat, ale jsem fakt geniální detektiv. Společně s Williamem jsme vyřešili tolik případů, že jsme dostali i zvláštní ocenění.

Přijel jsem tedy na místo. Nebylo těžké ho přehlédnout, protože všude byli policisté, pásky a dívající se sousedé. Vešel jsem tedy do bílého domu na kraji ulice. Cestou jsem potkal Williama, který na mě čekal (jako vždy) a udělal si o případu přehled. Jako pozdrav jsem použil pozvednutí obočí, protože jsem pil kafe a nechtěl jsem vysvětlovat, co mi tak dlouho trvalo, než jsem dorazil.

Společně jsme vešli do pracovny, kde se našlo tělo. Poloha těla odpovídala sebevraždě. Mrtvý seděl na židli, hlavu položenou na stole. Měl zbraň v ruce a střelnou ránu nad uchem.

„Oběť se jmenuje Oliver Johansen. Je mu 43 let. Pracuje pro NASA jako tvůrce různých programů na komunikaci, úspory a tak dále. Jeho spolupracovník se jmenuje Lucas Brown a údajně to byli nejlepší přátelé. Jeho manželka Elisabeth ho tu našla asi před hodinou. Vracela se od své kamarádky Katrin, kde spala celou noc, protože se tam konal večírek. Nikdo tu tedy nebyl a nikdo neví, co se tu stalo. Sousedí prý slyšeli výstřel, ale mysleli si, že se nic neděje, protože je to tu normální. Nedaleko odsud je střelnice, a tak tomu nevěnovali pozornost," řekl nějaký detektiv, kterého jsem neznal, ale s Williamem se bavili, takže jsem ho nejspíš znal. Ale jak se sakra jmenuje?

„Co myslíš, John? Vražda nebo sebevražda?" oslovil mě. Odkud znal moje jméno? Jak to, že ho neznám?

„Je to vražda," odpověděl jsem.

„Vidíte tu ránu? Je z obou stran hlavy a nikde není kulka. Navíc by tu někde měly být sežehnuté vlasy, ale nejsou tu. Tělo muselo být zastřeleno někde jinde." Rychle jsem se zvednul a začal jsem hledat nějaké stopy. Šel jsem k oknu. Na parapetu jsem našel sežehnuté vlasy a vedle okna byla skulinka, kde určitě byla kulka, která byla vyjmuta. Zavola jsem Williama a toho detektiva, kterého stále neznám jménem, a oba mi potvrdili moji teorii. Je to vražda!

S Williamem jsme zaúkolovali policisty, aby vyslechli všechny podezřelé, Oliverovu ženu, sousedy a Lucase. Poté, co jsem se opět cítil velice důležitě, jsme jeli do kanceláře a jako každou cestu jsme se s Williamem dohadovali o všem možném, nejen o případu.

„William, kolikrát ti mám říkat, abys v mém autě nejedl sendviče?!"

„Vždyť on je tak strašně dobrý a mám i pro tebe. Chceš?" řekl a ušklíbnul se na mě, tím svým pohledem, který má, když mi nabízí jídlo. Zasmál jsem se a přijal jeho sendvič. Jídlem nikdy nepohrdnu. Měl bych vám o Williamovi něco říct. Je to tedy můj nejlepší kamarád od vysoké a je to ten nejchytřejší člověk, kterého znám, a je to takový podivín. Jednou na vysoké se stal takový incident. Ten den bylo slunečno, prostě krásný den a on si vzal do třídy česnekovou pomazánku. Tak si tak jedl, když v tom přišla jedna nádherná holka a pozdravila nás. Normální člověk, jakožto já, jsem ji pozdravil a William se před námi pozvracel. Oba jsme na něj koukali a čekali jsme, co se stane dál. On jenom řekl, že je zkažená a z tašky si vzal roli papírů a utíral do tam, ale stejně si myslím, že byl jen vystresovaný, že na nás promluvila ta nejhezčí holka z ročníku.

Netrvalo dlouho a byli jsme v kanceláři, kde na nás čekal náš šéf. Jako vždy stál s rukama v bocích a jen ukazoval na hodinky, že jdeme pozdě. Tentokrát a asi naposledy jsem měl pravdivou výmluvu, proč jsem přišel déle než ostatní. Díky ti, mrtvý chlápku! Samozřejmě si dělám srandu, ale fakt mi pomohl.

Kapitola druhá Tajemný dokument

Celý den byl strašně nudný. Všichni z podezřelých mají pevné alibi, ale musím tomu přijít na kloub. Elisabeth to být nemohla, přece jen byla mimo město a má dalších deset svědků. Lucas byl se svou matkou Tabithou v nóbl restauraci *Preisir Couteux*. Něco mi na tom ale neseď. Všechno vypadá tak strašně uhlazeně, ledaže by v tom byl ještě někdo další, ale kdo?

Nájemný vrah. No ano! Musím si je všechny prověřit sám.

„William?! William!!" křičel jsem na celou kancelář.

„Co je?!" zakřičel zpět s plnou pusou burrita. Už zase jí! Kývnul jsem na něj, aby za mnou přišel. Stručně jsem mu vysvětlil svou teorii a přiměl jsem ho, aby se mnou jel za Oliverovou manželkou Elisabeth.

Cestou tam jsme si s Williamem zpívali *Rolling in the deep* od Adele. Naše favoritka a také naše písnička. No co. Máme vkus. Dojeli jsme do toho dobře známého domu a měli jsme štěstí. Byla zrovna na odchodu.

„Paní Johansenová, omlouvám se, ale potřebujeme se Vás s detektivem Smithem na něco zeptat. Doufám, že Vám to nezkaží nějaké..." odmíchl jsem se, "...plány." Konečně se mi koukla do očí a chraplavým hlasem mi odpověděla: „Omlouvám se detektive, jsem právě na odchodu. Nemohu tu zůstat, a navíc jsem už všechno řekla vašemu kolegovi Santiagovi." Už znám jeho jméno! Úžasné! "...ale všimla jsem si, že jeden dokument se ztratil. Než jsem odcházela, ukřídla jsem tam a ten dokument, který jsem nechávala na kraji stolu, tam není," dodala.

„Jaký dokument? Máte tušení, co ten dokument obsahoval?" zeptal se Willi.

„Nemám tušení, ale říkal, že je to důležité..." odmíkla se a pak následně dodala: „Když mě omluvíte, asi už půjdu. Kdybyste něco potřebovali, tady je moje vizitka. Na shledanou," řekla se slzami v očích. Pochopil jsem, že je to pro ni teď těžké, a i přesto, že jsem měl miliony otázek, tak jsem ji nechal jít.

Willi vypadal, že nad tím přemýšlí zrovna tak jako já. Tenhle případ je opravdu oříšek. Zatím nemáme žádné vodítko, ale snad bude ten dokument klíčový, ale napřed musíme zjistit, co v něm je. Zamířil jsem k autu. Willi šel nechápavě za mnou a zjišťoval, kam jedeme, a já mu odpověděl: „Oliver pracoval pro NASA, což znamená, že v tom dokumentu musela být práce týkající se něčeho významného. Musíme tam jet a zjistit, o co tak mohlo jít." Willi nasedl do auta a mohli jsme vyrazit. Cesta netrvala dlouho. Od Chevy Chase je to asi deset minut jízdy. Auto jsme nechali na obřím parkovišti a hned jsem se ptal sám sebe. Proč sakra tak velké parkoviště? Je tu tak deset aut. Každopádně jsme přišli do NASA a okamžitě se nás ujal Lucas Brown. Oliverův přítel a kolega.

„Dobrý den. Já jsem detektiv John Andrews a tohle je detektiv William Smith. Přišli jsme se zeptat na něco ohledně Vašeho přítele Olivera Johansena. Máte deset minut?"

„Ano, samozřejmě. Prosím, provedu vás tu." Trochu mě překvapilo, že nebyl v šoku, ale nejspíš to čekal, že nějaký detektiv ho přijdou navštívit do práce. Při prohlídce pracoviště nám vyprávěl o svém vztahu s Oliverem. Moc jsem neposlouchal. No, řekněte, kdo se jen tak podívá do střediska NASA? Jsem uchváten, jak je to tady prostorné a všude ti inteligentní lidé. Prostě wow.

Přišli jsme do stísněnější místnosti. Jsou zde dva stoly, které jsou přeplněné různými papíry, kabely a věcmi, která neumím pojmenovat. Usoudil jsem, že to bude jejich pracovna, kde vytváří ty programy a další geniální věci, kterým nerozumím. Zajímavé je, že zde nejsou žádná okna, ale jen prosklená jedna strana čtvercové místnosti. Projdu prosklenými dveřmi a všimnu si na stole jednoho diáře. Lucas mě upozorní, že je to Oliverův stůl, nebo spíš byl, a já si vytáhnu (jako správný detektiv) rukavice kvůli otiskům. Listuji diářem a prohrabávám se různými dokumenty. V ten moment Willi narazil na jednu listinu, na které bylo mnoho vykřičníků. Asi důležitý dokument. Je to plán, jak ušetřit 20% spotřeby nové rakety EYX5. Kouknu na Lucase a vidím, že se trochu zpotil a vypadá trochu na omdlení. Zapomněl to schovat?

Jdu pomalu k němu a on se dal do běhu. Willi všeho nechal a rozběhl se za ním. Běželi jsme jako o život. Musím uznat, že běží strašně rychle. Měl bych se svou fyzickou něco dělat. Všichni jsme se ocitli na parkovišti. Zde se nám podařilo Lucase chytit. Chtěl jsem říct nějakou super hlášku jako: A mám tě! Ale nezmohl jsem se na nic jiného než na: „Zatýkám Vás!" Já vím, je to takové normální, ale málem mi z toho tělocviku praskly plíce.

Posadili jsme ho do auta, a i když jsme se měli chovat vážně, tak jsme si celou cestu do kanceláře zpívali naši píseň *Rolling in the deep*. Dneska máme s Williamem šťastný den! (Pokračování v příštím čísle.) Mája Tomášková, 8.B

Podlavičnick - časopis pro lidi školou povinné, začátečníky i pokročilé. Vydává **Základní škola Dobřany, příspěvková organizace**, tř. 1. máje 618, 334 41, tel. 602 658 066, e-mail: jufs@email.cz. **Redakce: redakční kroužek pod vedením Mgr. Michaely Hlaváčové:** 6.A: Šárka Bardounová, 7.B: Martin Škarda, Simona Šmídová, 8.B: Ondřej Davídek, Filip Hančík, Vojtěch Kleisner, Dominik Silovský, Matěj Sýkora, Kristýna Málková, Marie Tomášková, Anna Umnerová; 9.A: Jan Eckhardt; 9.C: Adam Bardoun, Filip Čížek.

Koordinátorka příspěvatelů z 1. stupně: Mgr. Alena Formánková. E-Podlavičnick - internetová verze na www.zsdobransy.cz: Mgr. Jana Fialová. Editace: Mgr. Jaroslav Šedivý a Mgr. Alena Formánková. Časopis tiskne a sponzorsky podporuje: Prima Press s.r.o., Borská 44, 316 00 Plzeň. Časopis č.8/20/21 předán k tisku 13. 5. 2021. Veškeré příspěvky, dotazy, soutěžní listky a inzeráty předávejte redaktorům časopisu.